

Berättelsen om vårt land

"Det är då som det stora vemodet rullar in och från havet blåser en isande gråkall vind."

Flera artister har gjort den, men [Jerry Williams inspelning från 1990](#) av kompositören **Ted Ströms Vintersaga** kan vara den starkaste. Nu har regissören **Carl Olsson** gjort en lika rapsodisk skildring av det svenska vemodet med sången från 1984 som inspiration.

Alla tjugofyra textstrofer gestaltas på olika sätt, helt frikopplade från varandra. Mestadels genom en stilla kamera som riktas mot scener där det oftast inte händer någonting alls och som inte har något med varandra att göra förutom att de visar en svensk vintrig vardag. Långa tagningar av en kusttanker som stampar genom drivisen i Kvarken, av gränsstationen i Torneå, av en gumma på en spark. Ögonblick som lika gärna hade kunnat vara tusen andra ögonblick.

Jag har lite svårt att värdera filmen, den lämnar mig ganska oberörd och samtidigt är scenerna vackra att betrakta. Den stora spännvidden från frusna drömmar uti monarkin till en överdos på Skärholmens station och plötsligt slår det mig att filmen är berättelsen om vårt land, ett Sverige vi minns, som i stora delar har gått förlorad.

Med låten ringande i öronen kan filmen Vintersaga bli ett värdefullt biobesök i höst.

Hans Karlsson

Vintersaga

Regi och manus: Carl Olsson

Produktion: Ginestra Film